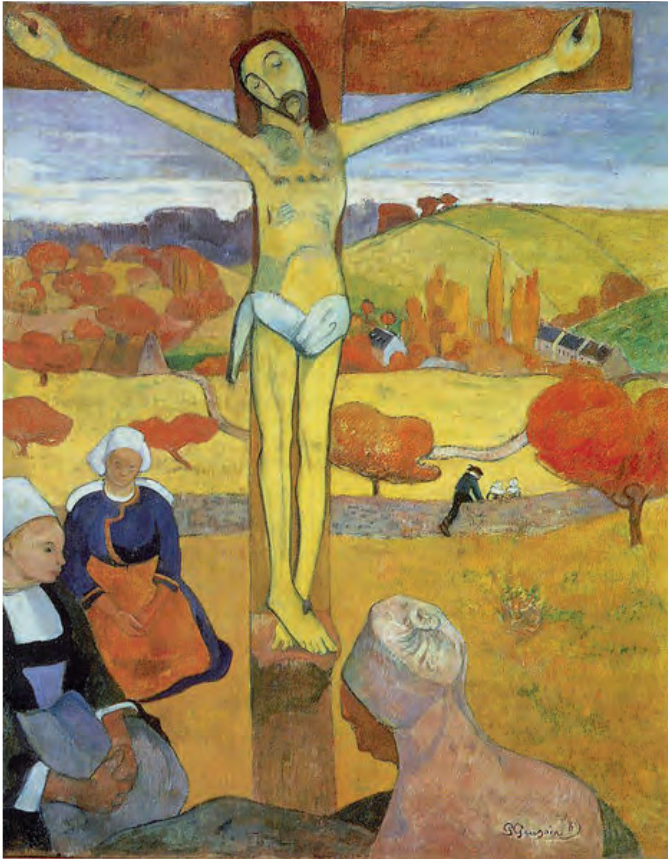

Drahí spolurodáci, drahí veriaci;

Nachádzame sa už naplno v strede prípravy na Veľkú Noc. Pôstne obdobie – štyridsaťdňová cesta prípravy na najväčší kresťanský sviatok Veľkú Noc. Veľká noc sa nazýva v biblickej reči Pascha, hebrejsky Pesach, teda – Prechod. Pôvodne to bol prechod Božieho ľudu z otroctva egyptskej

poroby a poníženia do slobody a šťastia Zaslúbenej zeme. Náš Pán – Kristus, Mesiáš tento prechod uskutočnil tiež. Prešiel z najhlbšej ľudskej skúšky poníženia, odsúdenia, umučenia a smrti, k víťazstvu vzkriesenia. To zavŕšil slávou Nanebovstúpenia. Toto je aj naša cesta. On je náš vzor – model. V Ježišovi každý človek, aj ten, čo sa nachádza v najťažšej núdzi, v životnej kríze, dostáva nádej na víťazstvo nového začiatku, nového života, vzkriesenia v Kristovi.

Veľká Noc je preto “veľká”, lebo bola naozaj veľkou v dejinách ľudstva. A bude veľkou pre každého, kto verí. Bude poslednou nocou časnosti; Bude ránom “večného dňa” vzkriesených. V túto symbolicky duševnú “noc” sa osud človeka stane žiarivým, radostným, večným dňom.

Bez kresťanskej viery, je toto tajomstvo človeku cudzie. Preto mnohí ľudia čo už vieru neprežívajú chcú pripodobniť a pomenovať Veľkú Noc – sviatkami jari. Zhodou okolností, tento najväčší kresťanský sviatok sa slávi práve v tomto ročnom období – v prebúdzaní nového života prírody. Aj to však platí len pre jednu časť planéty, lebo na opačnej strane rovníka je práve na Veľkú Noc “jeseň” a na rovníku štyri ročné obdobia vlastne ani nejstávajú!

Pochopiť, sláviť a vnútorne prežívať Veľkú Noc môžeme skrze vieru. Prosme si preto práve teraz o tento veľký boží dar. A ak ju aj máme, ale vieme, že je slabá, živme ju, chráňme a vzbudzujme si ju pod vplyvom Božej milosti.

NAŠA NÁDEJ V ZMŔTVYCHVSTALOM KRISTOVI

Ako? Dôležité je mať solídne základné vedomosti o Bohu, o Ježišovi a o Cirkvi. Určite sa Vám hneď v tejto súvislosti v myslí vynoria knihy: Biblia, Katechizmus, modlitebné knihy a iné tohto druhu. Tieto sú nutné a veľmi dôležité. Blahej pamäti pápež, svätý Pius X, povedal: « Najväčším nepriateľom kresťanstva je náboženská nevzdelenosť » .

Nezabudnime však aj na druhý dôležitý zdroj našich náboženských vedomostí a skúseností: spoločenstvo (komunitu) veriacich. Ježiš viackrát prízvukoval, že on bude tajomne prítomný aj v tých najnepatrnejších bratoch a sestrách. Raz povedal: “Kde sú dvaja, alebo traja zhromaždení v mojom mene, tam som aj ja medzi nimi” Mt 18,20; a na inom mieste “Čokoľvek ste urobili jednému z týchto mojich najmenších bratov, mne ste to urobili” Mt 25,45.

Na našej životnej ceste často narážame na prekážky, na zdanlivo neriešiteľné problémy. Vtedy chýba málo k znechuteniu, k rezignácii, k myšlienke: “všetko vzdať”. No práve Veľká Noc, tajomstvo Ježišovho umučenia a následne vzkriesenia, je príležitosť aj pre nás. Aj my môžeme spolu s ním prekročiť vlastný tieň. Aj my môžeme duchovne, duševne a aj skutkovo premáhať zlo. Dokázal to Kristus, dokáže to aj ten čo ho nasleduje!

Drahí veriaci, často som svedkom vašich životných ťažkostí, kríz, chorôb, telesnej slabosti a problémov spojených s pokročilým vekom... Som aj ten, ktorý neraz počúva Vaše vyžalovanie. O to viac sa s Vami – trpiacimi spájam práve v čase Veľkej Noci, v čase, keď sa žiaľ mení na radosť, slabosť na silu, skleslosť na jasanie, tma na svetlo, smrť na život. A všetkým Vám zo srdca prajem prežitie a skúsenosť Kristovho veľkonočného víťazstva. A s láskou to aj v modlitbe všetkým vyprosujem.

Váš dušpastier Otec František.

POĎAKOVANIE PRISPIEVATEĽOM A DOBRODINCOM MISIE

Drahí veriaci a priatelia, chcem len krátko číselne vyhodnotiť (to čo sa dá) z Vašich príspevkov na Misijný Informátor a pre podporu SKM:

Cez poštovú poukážku, teda na konto Postfinance SKM prispelo doteraz (mesiace : december 2007, január 2008) 115 odberateľov časopisu. Celková suma príspevkov príšlích „formálne“ je 4.790,-- SFr. (Štyritisíc sedemsto deväťdesiat Švajčiarskych frankov). Táto suma príspevkov je urobená podľa výpisu z konta za mesiac december 2007 a január 2008.

Vyslovujem hlbokú vďaku Bohuznámej mladej rodinke (z našich blízkych kruhov), ktorá venovala mimoriadne veľkodušný dar až 400 frankov. Je to jedna z tých 115 prispievajúcich.

(pokračovanie na strane 2)

ODPUŠŤ NÁM, AKO I MY ODPÚŠŤAME

„Pred Kristom leží muž, ktorý v mladosti nepoznal lásku. Keď dospel, dal sa do služieb nacistov kvôli kariére. V tejto neslávnej službe sa stal vrahom mladej devy menom Anne FRANK. Teraz tu s ľútosťou pokorne čaká na nemilosrdný rozsudok. Až tu, v tomto svetle si uvedomil, že žil nesprávne a preto pokladal za samozrejme a logické, že rozsudok bude zničujúci. Naokolo je veľa postáv.

Uprostred nich, v popredí, žiari postava Krista-Sudcu. Kristus sa trochu poobzerá na zástup, ale mlčí. Zrazu zo zástupu vystúpi mladá žena, pristúpi k tomuto mužovi, skloní sa k nemu, podá mu ruku a dvíha ho zo zeme k sebe. Táto mladá žena je Anne Frank. Jej mučiteľ a vrah sa cíti pokorený a nesmierne sa hanbí.

Neodváža sa Anne pohliadnuť do tváre, ale táto ho objíma a bozká na znak odpustenia. Čo urobí v tomto prípade Ježiš Kristus – Sudca? Určite ich neodtrhne od seba, lebo tu zvíťazila láska a milosrdenstvo.“¹

„Utrpenia tohto života sa nemôžu porovnať so slávou, ktorá sa na nás ukáže vo večnosti“ píše sv. Pavol v Rim (8,18)

Čo by sa malo stať so svetom, aby sa táto vízia stala skutočnosťou? Vieme, že Boh hľadá stratených. Aj Ježiš prišiel, „aby zhromaždil roztratených“ (Jn 11,52), čo rôznym spôsobom častejšie spomínal. Napr. ako Dobrý Pastier zanechal 99 spravodlivých, aby našiel jedinú zablúdenú ovečku (Mt 18,12). A chce zachrániť všetkých. Preto nám Ježiš zanechal v Otčenáši prosbu: „Odpusť nám, AKO I MY ODPÚŠŤAME“. V podstate je to ťažká podmienka...

Srdce tohto vraha Boh nezískal za jeho života. Pýtame sa, prečo čakal až do tejto chvíle? Boh čaká. Nie na obrátenie vraha, ale na nás, ktorí sa (niekedy bezmyšlienkovite) modlíme Otčenáš. Odpusť nám, ako i my odpúšťame tým, ktorí nám veľmi ublížili. Boh môže odpustiť len tomu, ktorý sám oľutoval svoje hriechy, ktorý sa dopracoval k ľútosťi. Isteže, Boh niekedy pošle vo svojom milosrdenstve nejaké znamenie. Lebo sám to asi nedokáže. Čím hlbšie padol, tým ťažšie to pôjde. A Boh odpustí, keď sa hriešnik vzdá každej túžby po odplate.

„Utrpenia tohto života sa nemôžu porovnať so slávou, ktorá sa na nás ukáže vo večnosti“ píše sv. Pavol v Rim (8,18). Utrpenia tohto života sú ničím proti tomu, akú

plnosť radosti pripravil Boh pre nás vo večnosti. Táto Pavlova veta nám dovolí víziu, akú vymyslel prof. Brantschen. Len vtedy, keď príde Anne Frank a podá svoju ruku svojmu vrahovi, nastane pokoj – šalom. Radosť v nebi bude až vtedy úplná, keď starší brat odpustí mladšiemu (Lk 15,11-32), podá mu ruku a spolu začnú nový život v blízkosti milujúceho a odpúšťajúceho Boha Otca.

Boh sa urobil dobrovoľne a slobodne závislým na našom vzájomnom odpúšťaní. Tak to chápal už aj na začiatku tým, že nás stvoril „na svoj obraz“ (Gen 1,26). Boh už dal dostatočný dôkaz o tom, že nás miluje, teraz je rad na nás. Pôstne obdobie je obdobím, v ktorom si to chceme hlbšie uvedomiť.

Eva Plešková

Víziu nám predniesol na pôstnej duchovnej obnove prof. Johannes Brantschen, OP, profesor fundamentálnej dogmatiky na teol. fakulte vo švajcarskom Freiburgu pod názvom: o nasleduje po smrti?

(pokračovanie zo strany 1)

Aj mnohí iní ste boli veľkodušní a prispeli ste väčšou čiastkou, než bolo „navrhované minimum“ pre podporu tohto časopisu a diela našej jedinej SKM vo Švajčiarsku. Zároveň, vyslovujem vďaka aj tým, ktorí mi dali istý dar v prospech časopisu a dušpastierskej činnosti osobne – neformálne, teda „do ruky“. Tu mi je ťažko robiť súhrnný príjem..., lebo dary prichádzali v nečakaných momentoch... Iní zase prispievate svojimi príspevkami do zbierky obetných darov pri nedeľných svätých omšiach.

Nemôžem zabudnúť ani na tých, ktorí Misiu podporujú svojou dobročinnou a často vysoko profesionálnou prácou (bez finančnej kompenzácie!) Menovite chcem poďakovať za „technickú“ a mediálnu podporu. Sem patria hlavne zostavovatelia Misijného Informátora (Dalibor a Janka Kálnovci). Ďakujem špeciálne aj správcovi serveru www.slovaci.ch (Ing. Andrej Macko) Na tejto webovej stránke môžem (priamym vstupom) uverejňovať všetky misijné oznamy – vrátane bohatých fotoalbumov. Som hlboko povďačný za mediálnu podporu aj periodiku Slovenské Zvesti (zostavovateľ Ing. Aristid Zelenay), že vlastne už niekoľko desaťročí – neúnavne – až podnes, verne informujú Slovákov vo Švajčiarsku o bohoslužbách a všetkých významných podujatiach SKM – Zürich.

Myslím aj na všetkých ostatných, ktorých pre stručnosť tohto článku nemenujem. A nemám vlastne ani takú presnú vedomosť, koľko naše katolícke spoločenstvo podporujú. Všetkých dobrodincov zahŕňam s vďakyvzdaním a s vŕcnou vierou do mojich modlitieb a do môjho úprimného záväzku vďačnosti. Dokedy mi moje telesné i duševné sily budú slúžiť, nikdy na Vás nezabudnem. No to najväčšie zadostučinenie a najhlbšiu odmenu Vám dá sám (ako všetci pevne veríme) Nekonečne Dobrotivý Pán Boh. Pripomínam, že zosnulí odberatelia misijného časopisu, sú zahrnutí aj do mojich zádušných sv. omší. V prípade zosnutia (aj neohláseného) sa mi časopis vráti s touto smutnou správou. Toto môže byť tiež pre Vás istou potechou, že vďaka adresáru sa aj po prechode do večnosti na Vás spomína v zádušných sv. omšiach.

*Vo Vašej službe, v oddanosti a v a nosti k Vám
Otec František.*

Milí čitatelia, v aktuálnom vydaní vám prinášame druhú časť nášho seriálu o sociálnych encyklikách. Dnes sa budeme zaoberať encyklikou pápeža Pia XI., Quadragesimo anno z roku 1931, ktorá nesie názov „O usporiadaní spoločnosti, obnove spoločenského poriadku a jeho zdokonaľovaní podľa zásad evanjelia“.

Uprostred svetovej hospodárskej krízy vydal pápež Pius XI. v roku 1931 encykliku Quadragesimo anno, ktorá sa zaoberá historickými skúsenosťami získaných v priebehu 40 rokov od vydania prvej sociálnej encykliky Rerum novarum

(MI 04/2007, pozn. red.). Je dostatočne známe, že ďalší vývoj kapitalistickej spoločnosti nebol veľmi harmonický. Partnerstvo medzi kapitálom a prácou o ktorom pojednávala encyklika Rerum novarum sa neuskutočnilo. Vyvinula sa konfliktná triedna spoločnosť, medzi mocensky silným kapitálom a organizovanou

prácou. Prvá svetová vojna odsunula násilné konflikty do úzadia, avšak po jej skončení naplno vzplanuli s rovnakou silou a viedli aj k napätiu vo vnútri katolíckej cirkvi. Sústreďovali sa predovšetkým okolo ústredných otázok novovzniknutej priemyselnej spoločnosti: otázky vlastníctva a nároku na dôchodok, vzťah medzi kapitálom a prácou, otázky týkajúce sa spravodlivej mzdy. V pozadí však stál hlavný problém: prekonanie triednej spoločnosti. Názory sa presadzovali veľmi tvrdým spôsobom. Ľudia sa stále obracali na pápeža a žiadali od neho jasné stanovisko. Pius XI. plánoval vydanie novej sociálnej encykliky už v dvadsiatych rokoch, ale až štyridsiate výročie Rerum novarum mu poskytlo vítanú príležitosť k vydaniu jedného z najdôležitejších dokumentov sociálneho učenia cirkvi.

Svojím jednoznačným postojom ku množstvu páľčivých otázok zabránila encyklika Quadragesimo anno rozkolu sociálneho katolicizmu a jasne stanovila a formulovala niektoré zásady sociálnej náuky cirkvi, ktoré boli v encyklike Rerum novarum len naznačené. Ide o dvojakú povahu vlastníctva, súkromnú a slúžiacu všeobecnému dobru, o vzťah medzi kapitálom a prácou, o odproletarizovanie proletariátu a spravodlivú mzdu.

Po prvýkrát bol v tejto encyklike definovaný pojem SUBSIDIARITY: štát a spoločnosť musia poskytovať občanom, spolkom a združeniam ochranu a pomoc, ale ponechať im slobodu. Štát sa nemá miešať do záležitostí rodinného života, do práva rodičov na výchovu detí, do politiky, do záležitostí cirkvi. Na encyklike je taktiež sympatické, že nevyzýva kresťanov aby na spoločenské zriadenie zanevreli. Práve naopak, povzbudzuje kresťanov aby sa živo zúčastňovali na chode spoločnosti, vstupovali do odborov a tak sa stávali soľou sveta.

SOCIÁLNE ENCYKLIKY II.

Pápežovi ide o spoločenské zriadenie, ktoré predpokladá mravnú obnovu človeka. Pius XI. zdôrazňuje potrebu pre sociálny zmier. Vyzýva sociálne hnutie k väčšej aktivite a poukazuje na dôležitosť odborov. Účelom encykliky nie je vedecká analýza spoločnosti, ale obnova a znovunastolenie spoločenského zriadenia v duchu evanjelia. Táto encyklika sa pokúsila navrhnuť spoločenské zriadenie spočívajúce v podstate na stredovekom stavovskom zriadení. Je to prvá, ale zároveň posledná encyklika, ktorá sa pokúsila predložiť návrh celospoločenského zriadenia. Žiadna z ďalších sociálnych encyklik ani 2. vatikánsky koncil sa už o žiadnom konkrétnom spoločenskom zriadení nezmieňuje. Encyklika Quadragesimo anno tak znamená koniec predstáv o akomsi vopred deklarovanom spoločenskom zriadení.

Milí čitatelia, úplné znenie encykliky Quadragesimo anno nájdete aj na internetovej adrese www.kbs.sk

MARIÁNSKA PŮŤ SLOVÁKOV DO MARIASTEIN Z PRÍLEŽITOSTI DŇA MATIEK NEDEĽA 18. MÁJA 2008

Púť už tradične usporadúva a organizuje Slovenská Bazilejská Komunita. Program je nasledovný:

Od 11.00 hod možnosť vykonať si sviatosť zmierenia

12.15 hod – usporiadanie sprievodu a vchod do Baziliky procesiou

12.30 hod – začiatok slávnostnej sv. omše, hlavným celebrantom a kazateľom bude Vdp. Opát želivského kláštora Premonštrátov BRONISLAV IGNÁC KRAMÁR, OPraem

Pre koncelebráciu sú pozvaní aj všetci kňazi či slovenskí alebo akokoľvek blízki nášmu spoločenstvu! Po sv. omši sa koná piknik v priestoroch domu rehoľných sestier – len 5 min. od Baziliky. Bude možnosť kúpiť si grilované kurčatá a rôzne druhy nápojov. Aj spomínaný rehoľný dom má dobre vybavenú kaviareň. Niektorí pútnici si zvyknú priniesť aj doma pripravené jedlo. Drahí veriaci pridte si vyprosiť od Nášho Pána na príhovor Božej Matky potrebné milosti a Božiu ochranu pre naše životné skúšky. Je to miesto, kde je Božia Dobrota mimoriadne štedrá. Všetci ste vítaní.

VÝZVY DNEŠNEJ DOBY

Veriac, že z Božej prozreteľnosti formačný tím Združenia saleziánskych spolupracovníkov určil na februárovú duchovnú obnovu tému uvedenú v nadpise, využívam tento priestor pre predstavenie, zamyslenie a hľadanie nášho miesta v Pastoračnom pláne Katolíckej cirkvi na Slovensku na roky 2007-2013. Predstavení Katolíckej cirkvi iste vedení Božím Duchom ukazujú cestu posväcovanie nás i sveta okolo nás v budúcom období.

„Znamená čias“

Za znamenia čias môžeme považovať spôsoby vyjadrovania našej doby, znamenia, ktoré v posvätných dejinách zjavujú Boží plán a zámer. Sú to znaky Božích úmyslov, prejavujúce sa v udalostiach, potrebách a túžbach súčasných ľudí. Druhý vatikánsky koncil vyjadruje presvedčenie, že čítať znamenia čias je dar a úloha: „všetok Boží ľud má s pomocou Ducha Svätého pozorne počúvať, rozoznávať a vysvetľovať rozličné spôsoby vyjadrovania našej doby a vedieť ich posúdiť vo svetle Božieho slova...“

Aktuálne výzvy doby

„Deficit viery“

Zo skúmania situácie na Slovensku vyplynulo, že najpálčivejší sa ukazuje fakt ochabovania v odovzdávaní viery a jej nedostatočné uplatňovanie v živote spoločnosti. Stále citlivejším sa stáva napätie medzi tým čo je kresťanské, so životom občianskej spoločnosti. Pod jeho vplyvom sa mnohí ľudia stávajú neveriacimi nie na základe vlastného rozhodnutia, ale preto, lebo „to tak robia všetci“.

S príchodom náboženskej slobody, keď mladá generácia začala spoznávať výzvy viery, videli často formálnosť kresťanského života v rodine aj spoločnosti.

„Ovocie totality“

Popri hlbokej vďačnosti za dar vzácných príkladov života, dokonca i mučeníctva je treba vidieť aj neblahé ovocie totalitného boja proti náboženstvu a Cirkvi. Aj keď mnohí veriaci pod ťažkým tlakom totalitného boja neodpadli od viery v Ježiša Krista, postupne obmedzili praktizovanie svojej viery na základné náboženské úkony, prijatia sviatostí, ale bez osobného stretnutia sa s Kristom a rozhodnutia pre neho. Absencia ďalšieho rozvoja viery

a poznávania jej právd spôsobila rozpoltenosť v živote kresťanov, keď formálne zotrvali v príslušnosti k viere a Cirkvi, ale na druhej strane sa prispôbovali násilne vtlačanej mentalite života bez Boha.

„Formálna viera“

S príchodom náboženskej slobody, keď mladá generácia začala spoznávať výzvy viery, videli často formálnosť kresťanského života v rodine aj spoločnosti. Povrchná viera motivovaná len rodinnou tradíciou a zo zvyku, ktoré sú charakteristické pre veľkú časť strednej a staršej generácie, sa ukazujú pre mladých málo príťažlivé.

„Sekularizácia“

Z nábožensko-kultúrneho hľadiska čoraz viac vstupujeme do dynamiky typickej pre ostatné európske krajiny, ktoré majú síce starobylú kresťanskú tradíciu, ale tá je dnes poznačená rozsiahlym sekularizačným procesom. S ním úzko súvisí rastúca náboženská ľahostajnosť, útoky voči Cirkvi, zotieranie rozdielu medzi životom pokrstených a štýlom života neveriacich.

„Nová religiozita“

Ide o zložitý jav a jeho rôzne prúdy, ktorého spoločným ukazovateľom je náboženstvo bez Cirkvi, bez kresťanstva a niekedy aj bez Boha. Mnohokrát je to len neurčitý náboženský cit, religiozita bez záväzkov, záujem o tajomné, únik z reality

každodenného zápasu o prežitie alebo z konzumu a všednosti pretechnizovaného sveta. Z tejto nejasej túžby po dokonalosti ťaží ezoterika a sekty.

„Slabosť miestnej Cirkvi“

V pastoračii vidíme vlastnú slabosť a neschopnosť. Individualizmus, uzavretosť farností, kňazov, spoločenstiev, robia naše svedectvo málo účinným.

„Rezervy formácie kňazov“

Absentuje premyslený plán permanentnej formácie kňazov, aby kňazom pomáhal pastoračne zvládnuť zmenené a veľmi náročné súčasné podmienky. Chýba diferencovaný prístup k pastoračii, ktorý by rešpektoval spôsob života a mentalitu farníkov, rôzne typy občianskych spoločenstiev (dedinské, veľkomestské, sídliskové) ale aj pre špeciálnu pastoračiu v nemocniciach, školách, etník.

„Rozpor s realitou života“

Napriek priaznivým číslam a štatistikám je stále väčší rozpor medzi formálnou príslušnosťou ku katolíckej viere a tým, čo sa v praxi žije ako skutočný prejav viery. Aj vlastné nedostatky, chyby, ťažkopádnosť a dezorientovanosť patria do kontextu znamení čias, ktoré stavajú Cirkev do úlohy pozrieť sa novými očami na to ako si plní svoje poslanie: prinášať svedectvo o Bohu a jeho láske ku každému človekovi, a tak ho sprevádzať po ceste spásy.

(pokračovanie na strane 5)

Základné východiská

„Dve základné úlohy“

Poznanie všetkých týchto skutočností nás privádza k rozhodnutiu zamerať sa predovšetkým na vnútornú obnovu, aby sme účinnejšie mohli vstúpiť do kontaktu so živým Bohom a potom jasnejšie svedčiť o Božej láske voči človekovi a v novosti ducha odovzdávať vieru našim súčasníkom. Tieto dve úlohy – teda vnútorná obnova a novosť ohlasovania sú hlavným horizontom tohto pastoračného plánu.

**Odkaz Ježiša Krista nič
nestratil na svojej príťažlivosti
a dôležitosti pre dnešného
človeka. Mnohí ľudia, ktorí tento
odkaz objavujú v živých
kresťanských spoločenstvách, vo
farnostiach, alebo nových
cirkevných hnutiach sú
peniknutí novým dynamizmom
kresťanskej viery a z neho
plynúcou misionárskou
horlivosťou.**

„Diferencovanosť prístupu“

Základným pohľadom musí byť vnímanie „rozličných duchovných ciest veriacich v rôznych vekových stupňoch a životných situáciách.

„Kristus v spoločenstvách“

Odkaz Ježiša Krista nič nestratil na svojej príťažlivosti a dôležitosti pre dnešného človeka. Mnohí ľudia, ktorí tento odkaz objavujú v živých kresťanských spoločenstvách, vo farnostiach, alebo nových cirkevných hnutiach sú peniknutí novým dynamizmom kresťanskej viery a z neho plynúcou misionárskou horlivosťou. Potešilo ma, že v dokumente sú saleziáni spolupracovníci zaradení ako príklad apoštolsky aktívneho spoločenstva. Nech nás to povzbudí k väčšej horlivosti.

(Zdroj: www.acsslovakia.sk)

Otázky na zamyslenie

1. Využívam svoj rozum na hodnotenie situácie sveta v ktorom žijem a usilujem sa rozoznať znamenia čias?
2. Usilujem sa o vnútorné obrátenie k Bohu, a využívam všetky prostriedky ktoré mi ponúka k tejto ceste? (sviatosti, DO, DC, spoločenstvo)
3. Som si vedomý úlohy odovzdať vieru predovšetkým svojim najbližším, aj prostrediu kde študujem, pracujem...?
4. Som dosť flexibilný, ochotný meniť svoj prístup k ľuďom podľa ich dnešných potrieb?
5. Námahám sa pochopiť, ako sa priblížiť dnešnému človeku?

MODLITBA CHVÁLY

Raz sa pýtali sv. Terezky z Lisieux, ktorú modlitbu má najradšej. Ona odpovedala: „Sláva Otcu...“ „Aha, asi preto, že je najkratšia.“ „Nie“, bránila sa Terezka, „ale preto, že je to asi jediná modlitba, v ktorej nežobreme. Robíme to, čo je povolanie veriaceho kresťana: Chválimo Boha.“

Aj tomu nás naučil sám Pán Ježiš. Na Hore pukušenia odpovedal diablove: Pánovi, svojmu Bohu, sa budeš klaňať... (Mt 4,10). Asi sa pýtate, akým právom uvádzam Ježišovo pukušenie pod titulom „Modlitba chvály“? Ale všimnite si, že Ježiš tu kladie na prvé miesto svoju zbožnosť, svoj vzťah k Bohu, ako človek, ktorý je rozhodnutý zostať verný Zákonom a nestavia na obdiv svoje mesiášstvo, ktorého vrcholom bude utrpenie a smrť na kríži. Nič Boha nechváli tak, ako ten, ktorý žije pre svojich blízkych, za ktorých sa obetuje a aj keď nenachádza za to vďaku a pochvalu, nikdy pritom nestratí dôveru v Boha. Aj Ježišova veta „Modlite sa neustále“ (Lk 21,36) – ktorú si ľudia niekedy vysvetľovali tak, ako starci v Rusku, že sa majú modliť vo dne v noci – myslel Ježiš takto: Človek má Boha chváliť celou svojou konkrétnou existenciou.

Mali by sme byť svojim konkrétnym životom svedkami našej viery v Boha, ktorého svojimi správnymi postojmi, a svojou poctivou prácou chválimo, oslavujeme a ďakujeme mu za svoj život, za svojich blízkych a najviac za Jeho lásku, ktorú nám preukázal s Ježišovým Vtelením. Tým vlastne konkrétne ukázal, ako vysoko si cení našu ľudskú existenciu a našu ľudskú dôstojnosť.

Rabín Hillel sa rozlúčil so svojimi žiakmi a opúšťal školskú budovu. Ale žiaci išli za ním a pýtali sa, kam ide.

Idem vykonať zbožný skutok.

Aký?

Idem do kúpeľa.

Do kúpeľa? Čo je na tom zbožné? – zvolali žiaci prekvapene.

Viete to Vy?

Sláva Otcu i Synu i Duchu svätému... To nie je jediná modlitba chvály, ako si to myslela sv. Terezka. Prví, ktorí chválili Boha, boli anjeli nad betlehemskými jasličkami. (Lk 2,14). Dodnes sa modlíme Gloria – Sláva Bohu na výsostiach a pokoj ľuďom dobrej vôle – v každej svätej omši, (okrem Adventu a Veľkého Pôstu), čím si pripomínáme vianočnú udalosť.

Avšak nespočetne veľakrát chválimo Boha vo veľkonočnom období. Keď vyslovujeme alebo spievame: ALELUJA, to pochádza z „Halelu Jahve“ – Chváľme Boha! Chváľme Ho a ďakujme mu za Ježiša Krista, ktorý sa stal človekom aby sa stal našim bratom a aby nás vykúpil. Prekonal všetky pukušenia, vytrval vo vernosti až po smrť na kríži, za čo ho Boh vzkriesil, ustanovil ho Kráľom neba i zeme a naším Pánom.

Aleluja, chváľme Boha, Boha svojho (JKS 193).

Eva Plešková

MISIJNÉ OZNAMY

Všeobecný poriadok nedeľných bohoslužieb v slovenskej reči

Zürich: Každú nedeľu o 9.30 hod; v Krypte kostola Liebfrauen; Weinbergstr. 34 (vchod do Krypty – pod vežou). Po sv. omši je stretnutie spoločenstva pri občerstvení v sále farského domu.

Basel: Každú druhú a štvrtú nedeľu v mesiaci o 18.00 hod; v kostole Allerheiligen, Neubadstr.95; (zastávka električky č. 8 „Laupenring“) Stretnutie s kňazom je možné už od 17.00 hod. Parkovanie autom nie je problém.

Luzern: Každú prvú a tretiu nedeľu o 17.30 hod. V Kapell St. Peter, Kapellplatz 1 – pri vyústení historického dreveného mostu, zo železničnej stanice asi 10 minút pešo.

Bern: Každú druhú a štvrtú sobotu o 17.30 hod. v Krypte kostola Dreifaltigkeitkirche, Taubenstr. 12 . (Z hlavnej železničnej stanice asi 10 minút pešo) Po svätej omši je vždy posedenie v priestoroch farského domu.

Ženeva: Každú prvú sobotu v mesiaci o 16.00 hod; v kaplnke kostola Sainte Thérèse; 14 Avenue Peschier. Po sv. omši býva stretnutie spoločenstva pri občerstvení, vo farskej budove.

Lausanne: Každú tretiu sobotu v mesiaci o 16.00 hod; v Chapelle du Servan, 12 rue Eugène-Grasset. (Kaplnka je blízko hl. železničnej stanice – asi 10 minút pešo) Po sv. omši sa spoločenstvo zväčša stretne na krátkom posedení v blízkej reštaurácii.

Pravidelné slovenské bohoslužby a náboženské stretnutia v týždni

Zürich: Každú stredu o 20.00 hod, Sv. omša sprevádzaná mládežníckym speváckym zborom. V kostole sv. Jána Boska (Talianska Misia), Feldstr. 109. – Z hl. Železničnej stanice sa dá prísť trolejbusom č.31. Je to piata zastávka (smer Schlieren) . „Baeckeranlage“. S autom je možné parkovať na farskom dvore. Po sv. omši je vždy stretnutie veriacich v priestoroch saleziánskeho oratória pod kostolom.

Zürich: Každý prvý piatok v mesiaci o 20.00 hod – sv. omša s krátkou poklonou Najsv. Sviatosti oltárnej. V Krypte kostola Liebfrauen (Weinbergstr. 34) Spoveď je možná pol hodiny pre začiatkom sv. omše, alebo po nej.

Zürich: Každý piatok o 20.00 hod. Na Feldstr. 109 – Talianska Misia (s výnimkou „prvých piatkov“) sa schádza Modlitebno – biblický krúžok. Stretnutie je vo farskej budove v jednej z učební pre katechézu.

Príprava na sviatosti

Ak niekto z veriacich žiada krst dieťaťa, náuku pred uzavretím kresťanského sobáša (zápisnicu pre

kresťanský sobáš), alebo iné sviatosti (s potrebnou prípravou) treba si dohodnúť stretnutie s duchovným správcom SKM.

Adresa: Rev. František Polák, Slovenská Katolícka Misia, Brauerstr. 99; 8004 Zürich;

T/F: 044 241 50 22, môžete sa spojiť s dušpastierom aj cez e-mail: adresa.frantisek@hispeed.ch

Prehľadné informácie o náboženských podujatiach prináša aj časopis Slovenské Zvesti. Všetky oznamy a najčerstvejšie správy o diani v SKM nájdete na webovej stránke www.slovaci.ch pod titulom „pre veriacich“ alebo Slovenská Katolícka Misia – Oznamy .

Viacerí rodičia, alebo aj dospelí prosia o prípravu a organizáciu Prvých sv. prijímaní aj birmoviek. Prosím, aby svoju žiadosť prípadne aj opakovali, alebo aj „písomne“ upozornili. Vzhľadom na veľké množstvo bohoslužieb a katechézi už jestvujúcej (napr. príprava snúbencov), som aj preťažený! Z toho dôvodu by som aj prosil, aby elementárnu náboženskú náuku začali robiť s deťmi aj rodičia !!! U dospelých, zase je možná aj väčšia vlastná iniciatíva. Prvé sv. prijímanie sa dá zorganizovať s misionárom aj v rámci dohody. Birmovka už vyžaduje aj prihlásenie u skupiny, ktorú birmuje biskup. Ak by niektorí mali urgentný záujem o sviatosť birmovania, je možné využiť aj návštevy slovenských biskupov pri našich pútiach. Jedná sa o každoročné Mariaánske púte do Mariastein (prvá polovica mája) alebo do Einsiedeln (druhá septembrová nedeľa).

Ďakujem za pochopenie.

Otec František

Obrady Veľkého týždňa a Veľkej Noci (Zürich)

Všetky obrady sa konajú v Krypte kostola Liebfrauen (Zürich)

KVETNÁ NEDEĽA – 16. marca 2008 o 9.30 hod

Pred kostolom bude na úvod požehnanie ratolestí (paliem) a následne vchod do Krypty.

ZELENÝ ŠTVRTOK – 20. marca 2008 o 18.00 hod. Svätá omša – Pamiatka Večere Pánovej.

VEĽKÝ PIATOK – 21. marca 2008 o 15.00 hod. Slávenie utrpenia a smrti Pána – Pašie, poklona Sv. Krížu, Sv. prijímanie.

BIELA SOBOTA – 22. marca 2008 o 21.00 hod. Veľkonočná vigília so slávnostnou sv. omšou a procesiou vzkriesenia.

VEĽKONOČNÁ NEDEĽA – 23. marca 2008 – Slávnostná sv. omša o 9.30 hod.

Pred a po každej bohoslužbe je možnosť prísť ku sviatosti pokánia (ku spovedi).

V stredu Veľkého týždňa (19.marca 2008) a v stredu týždňa po Veľkej Noci (26. marca 2008) sa slovenské sv. omše v kostole sv. Jána Bosca na Talianskej Misii nekonajú!

Misijný Informátor

Tlačový orgán Slovenskej katolíckej misie vo Švajčiarsku.
Zodpovedný redaktor a grafická úprava: Dalibor Kálna

Prípadné návrhy, pripomienky alebo opravy ohlásť na:
Telefónne číslo: 079/8193634

E-mailová adresa: misijny.informator@bluewin.ch